

És Ayuso l'hereva de Trump?

written by Germán Gorraiz López | 16 de març de 2021

Després de l'inesperat triomf de Donald Trump en les Presidencials dels EUA, assistim a la irrupció de l'anomenat "escenari teleonòmic" –en contraposició a l'"escenari teleològic" actualment vigent–, que vindrà marcat per dosis extremes de volatilitat i que tindria la seva plasmació en l'ascens meteòric de la nova estrella del firmament neoliberal espanyol, Isabel Díaz Ayuso. Així, Ayuso s'hauria convertit en el viu reflex de la incongruència trumpiana que aconsegueix desarborar qualsevol estratègia opositora que sigui mínimament racional i, com en el cas de Trump, les seves controvertides decisions i manifestacions fregarien la megalomania, "entès com deliri de grandesa que provoca que l'individu es crea dotat d'un talent i un poder extraordinaris pel fet que les deïtats l'han triat per a una alta missió", ser la nèmesi de Pedro Sánchez.

Per la seva banda, Edward L. Bernays en el llibre *Cristalitzando la opinion pública* desentraña els mecanismes cerebrals del grup i la influència de la propaganda com a mètode per unificar el seu pensament. Així, segons L. Bernays "la ment del grup no pensa, en el sentit estricte de la paraula. En lloc de pensaments té impulsos, hàbits i emocions. A l'hora de decidir el seu primer impuls és normalment seguir l'exemple d'un líder en qui confia", de manera que la propaganda d'Ayuso estarà dirigida no a subjecte individual sinó a grup en el qual la personalitat de l'individu unidimensional es dilueix i queda embolicada en retalls de falses expectatives creades i anhels comuns que el sustenta.

L'ideari d'Ayuso inclouria els punts essencials de l'ideari populista: lema de campanya senzill i directe ("socialisme o llibertat"), culte al líder i permanent oposició a allò dolent, simbolitzat en la persona de Pedro Sánchez i la intenció de liquidar el paradigma vigent en les últimes

dècades, la teoria d'allò políticament correcte. Així, el pensament d'Ayuso és rígid i incorregible: no té en compte les raons contràries, només recull dades o senyals que li confirmen el prejudici per convertir-lo en convicció i materialitzar el seu deliri de grandesa tot derrotant el socialisme.

Així mateix posseiria un ADN dotat del triple enzim trumpista (autocràcia, instauració del paradís neoliberal i retorn al "pensament únic heteropatriarcal") amb el qual perseguiria la instauració d'un sistema de govern exercida per una sola persona, per la qual cosa necessita una majoria absoluta. L'autocràcia seria una espècie de paràsit endogen d'altres sistemes de govern (inclosa l'anomenada democràcia formal) que partint de la crisàlide d'una proposta partidista triada mitjançant eleccions lliures, arribat al poder es metamorfosa en líder presidencialista amb clars tints totalitaris (centralista, heteropatriarcal i inflexible), de manera que Ayuso sembla ser l'hereva del llegat trumpista.

No obstant això, la presentació per PSOE i Cs d'una moció de censura contra el president de Múrcia, el popular López Miras, l'hauria obligat a revisar la seva actual estratègia i incorporar al seu bagatge polític l'anomenada intel·ligència maquiavèl·lica, consistent en l'ús de comportaments cooperatius o combatius que li puguin reportar majors possibilitats d'adaptació en funció d'una situació concreta i que tindria la seva plasmació en la convocatòria d'eleccions anticipades a la Comunitat de Madrid pel mes de maig. Així mateix, la intel·ligència mediàtica es distingeix per una extraordinària capacitat per trobar les debilitats alienes i utilitzar-les en benefici propi així, com de realitzar accions complexes que poden no ser enteses en un principi pels seus votants, ja que els seus objectius es projecten cap a un futur mediat (cap a la presidència del PP) i el primer pas seria aconseguir la majoria absoluta en les pròximes eleccions madrilenyes per seguir apostant per l'economia en detriment de

la salut, entre altres.